

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKO DRŽAVNO ODVJETNIŠTVO U SISKU
Sisak, Ferde Hefelea 57

Broj: KO-DO-605/2020-
Sisak, 14. kolovoza 2026.
MM/MM

OPĆINSKOM SUDU U SISKU

Na broj: K-420/2020

Protiv presude naslovnog suda broj: K-420/2020 od 30. lipnja 2026., u kaznenom predmetu protiv 1.okrivljenog Igora Vukovića, 2. okrivljene Štefice Vincek, 3. okrivljenog Željka Jakušića i 4. okrivljene Gordane Kolundžija zbog kaznenog djela iz članka 247. stavka 2. Kaznenog zakona ("Narodne novine" broj: 125/11., 144/12., 56/15., 61/15. i 101/17. dalje: dalje u tekstu: Kazneni zakon), na temelju članka 463. stavak 1. Zakona o kaznenom postupku (Narodne novine broj: 152/08, 76/09, 80/11, 121/11, 91/12 – odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 143/12, 56/13, 145/13, 152/14, 70/17, 126/19, 130/20, 80/22, 36/24, 72/25 i 13/26, dalje u tekstu: Zakon o kaznenom postupku) podnosim

Ž A L B U

- zbog bitne povrede odredaba kaznenog postupka (članak 468. stavak 1. točka 11. ZKP-a)
- zbog bitne povrede odredaba kaznenog postupka (članak 468. stavak 3. ZKP-a)
- zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja (članak 470. stavak 2. i 3. ZKP-a)

Pobijanom presudom sud je 1.okrivljenog Igora Vukovića, 2. okrivljenu Šteficu Vincek, oslobodio optužbe da bi počinili kazneno djela iz članka 247. stavka 2. Kaznenog zakona, a 3. okrivljenog Željka Jakušića i 4. okrivljene Gordane Kolundžija kazneno djela iz članka 247. stavka 2. Kaznenog zakona u svezi članka 38 Kaznenog zakona činjenično i pravno pobliže opisanog u izreci presude. Također, u navedenoj presudi oštećena Vajda d.o.o. upućena je da svoj imovinskopravni zahtjev može ostvarivati u parnici.

Žalbu podnosim zbog bitne povrede odredaba kaznenog postupka i pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja.

Prvostupanjski sud je u obrazloženje presude zaključio da iz rezultata provedenog dokaznog postupka sud nije mogao s potpunom sigurnošću utvrditi da je 1. okrivljeni Igor Vuković u trenutku sklapanja ugovora s oštećenikom tj. 08. svibnja 2017. postupao s prijevarnom namjerom odnosno da isti neće postupiti po ugovoru i vratiti Vajdi d.o.o. utovljene svinje nakon 90 dana tova te je sud prihvatio obranu 1. okrivljenog Igora Vukovića da nije postupao s prijevarnom namjerom prema oštećeniku te ga oslobodio optužbe za kazneno djelo iz članka 247. stavka 2. Kaznenog zakona, na temelju članka 453. točke 3. Zakona o kaznenom postupku primjenom načela „in dubio pro reo“. U odnosu na 2. okrivljenu Šteficu Vincek sud nije mogao zaključiti da bi ista vodila i zastupala trgovačko društvo EKO FARMU VES j.d.o.o., a kako joj je to stavljeno na teret optužnicom, to je sud 2. okrivljenu Šteficu Vincek oslobodio od optužbe za kazneno djelo iz članka 247. stavka 2. Kaznenog zakona na temelju članka 453. točke 3. Zakona o kaznenom postupku isto primjenom načela „in dubio pro reo“. U odnosu na 3. i 4. okrivljene sud je naveo kako nije dokazano počinjenje glavnog kaznenog djela od strane 1. okrivljenog Igora Vukovića, prema načelu akcesornosti otpala je kaznena odgovornost 3. okrivljenog Željka Jakušića i 4. okrivljene Gordane Kolundžije koji se terete za kazneno djelo pomaganja u prijevri u gospodarskom poslovanju te je sud iste oslobodio optužbe.

Ovakav zaključak prvostupanjskog suda smatram pogrešnim jer je na temelju provedenih dokaza valjalo zaključiti da je 1. okrivljeni Igor Vuković počinio kazneno djelo na način na koji mu se stavlja na teret predmetnom optužnicom uz što smatram da je činjenično stanje ostalo i nepotpuno utvrđeno jer prvostupanjski sud nije saslušao po optužbi predložene svjedoke niti je stavio u odnos sve provedene dokaze. Nadalje iz provedenih dokaza proizlazi i odgovornost 2. okrivljene Štefice Vincek, 3. okrivljenog Željka Jakušića i 4. okrivljene Gordane Kolundžije.

Smatram da je ovakvo obrazloženje prvostupanjskog suda opterećeno bitnom povredom odredaba kaznenog postupka iz članka 468. stavak 3. Zakona o kaznenom postupku budući da su izostali razlozi i detaljno obrazloženje odbijanja prijedloga optužbe za ispitivanjem predloženog svjedoka Damira Tomića koji je raspolagao svim podacima o načinu postupanja 1. okrivljenog Igora Vukovića i njegovih suradnika te njihove povezanosti prije samog posla i tijekom posla tova svinja. Naime, sud prvog stupnja je ovlašten prijedloge stranaka za provođenje dokaza odbiti, ali odluka o tome dijelu mora biti valjana obrazložena te je potrebno obrazložiti temeljem koje zakonske osnove se predmetni prijedlozi odbijaju i to obrazložiti na primjeren način, a što u predmetnom slučaju nije učinjeno. Razlog odbijanja da sud mora donijeti odluku u roku godine dana od rješenja Županijskog suda u Sisku broj Su-Kzp-4/2025 od 14. listopada 2025. po kojem je postupak morao dovršiti u roku od jedne godine, nije valjani razlog za odbijanje provođenja dokaza jer navedeni svjedok je imao bitna saznanja za utvrđenja cijelog posla i prijevorne namjere što proizlazi iz njegovih dopisa u spisu te je sud imao na raspolaganju još najmanje 4 mjeseca da provede saslušanje navedenog svjedoka putem europskog istražnog naloga odnosno videokonferencije kako je to predloženo na raspravi s obzirom navedeni svjedok nije dolazio u Republiku Hrvatsku. Također sud neosnovano navodi kako je Općinsko državno odvjetništvo prijedlog za ispitivanjem predloženog svjedoka stavilo tek u fazi glavne rasprave iako

je imenovani svjedok bio na popisu dokaza koju su bili navedeni uz optužnicu koja je podignuta 26. travnja 2019. Znači 6. godina sud je znao da će se predlagati ispitivanje navedenog svjedoka te okolnost šta spis stoji tih 6 godina na sudu bez započinjana rasprave nikako ne može biti razlog za odbijanje provođenja dokaza, a dok je vremena još postojalo te predmetu ne prijeti zastara. Nadalje iako sud nadalje ne dopušta da se izdvoje dokazi navedeni pod točkom 53. i 77. optužnice, a koja se odnosi na e-mail komunikaciji osoba koje upućuju na način postupanja okrivljenih sud te dokaze uopće ne provodi niti ih ne analizira u obrazloženju presude, a odluku donosi na osnovu načela in dubio pro reo odnosu u nedostatku dokaza. Sud navedene dokaze svjesno zanemaruje iako isti upućuju na postojanje prikrivene prijevarne namjere od početka samog posla odnosno dokumentaciji koja upućuje kada su svinje počele nestajati sa farme odnosno kada su odvezene od strane neutvrđenih kupaca prije prodaje EKO FARMU VES j.d.o.o. Neprovođenje navedenog dokaza, a donošenje oslobađajuće presude zbog nedostatka dokaza upućuju uz bitnu povredu postupka i na nepotpuno utvrđeno činjenično stanje

Stoga smatram da je obrazloženje prvostupanjskog suda opterećeno i apsolutno bitnom povredom odredaba kaznenog postupka iz članka 468. stavak 1. točka 11. Zakona o kaznenom postupku jer obrazloženje presude ne sadrži razloge o odlučnim činjenicama odnosno navedeni razlozi su nejasni i u znatnoj mjeri proturječni provedenim dokazima.

Naime, pobijanom presudom su u potpunosti izostali razlozi vezani za odlučne činjenice tj. sud prvog stupnja nije dao vrijednosnu ocjenu svih izvedenih dokaza te samo djelomično reproducira dokaze, izostavlja bitne dijelove pojedinih iskaza i onda na kraju paušalno navodi da izostaje prijevarna namjera za počinjenje kaznenog djela od strane 1. okrivljenog bez obrazloženja koje bi navedene tvrdnje vrijednosno opravdalo. Sud propušta uzeti u obzir niz drugih materijalnih dokaza u predmetu koji se odnose na samo poslovanje 1. okrivljenog kako prije kupnje trgovačkog društva EKO FARME VES j.d.o.o., samog poslovanja istog trgovačkog društva te na kraju brze prodaje istog trgovačkog društva i njegove likvidacije. Smatram da je Sud time ostvario bitnu povredu kaznenog postupka iz članka 468. stavka 1. točke 11. Zakona o kaznenom postupku obzirom da je izreka presude proturječna razlozima presude, odnosno u pobijanoj presudi nisu izneseni razlozi o odlučnim činjenicama te o odlučnim činjenicama postoji znatna proturječnost između onoga što se navodi u razlozima presude i sadržaja provedenih dokaza, makar isti bili nepotpuni.

Iako sud u zaključcima presude navodi kako je za utvrđivanje namjere i prijevarnog postupanja 1. okrivljenog Igora Vukovića potrebno sagledati sve njegove postupke kako bi se došlo do zaključenja da li je u trenutku kada je zaključivan pravni posao, sve upućivalo na to da počinitelj lažno predočava činjenice na koji način mu je cilj dovesti oštećenika u zabludu sud ne izvodi nikakve zaključke iz provedenih dokaza i tu ne analizira provedene dokaze. Izvedeni zaključak pod točkom 93.1. presude ne može se nikako ispitati jer sud ne izvodi zaključke, odlučne činjenice ne stavlja u odnos s provedenim dokazima, a razlozi o odlučnim činjenicama su nedostatni te presuda koja sadržava 20 stranica provedenih dokaza bez obrazloženog zaključaka koji uključuje sve navedene dokaze, analizu istih, ne predstavlja valjano obrazloženje te se presuda zbog pobijanog nedostatka ne može valjano ispitati. Presuda treba sadržavati logičke zaključke suda o odlučnim činjenicama, a ne reprodukciju dokaza

sa rasprava bez njihove valjane analize jer sud ima obavezu da obrazloži svoju presudu. Sudac mora savjesno i brižljivo ocijeniti svaki dokaz zasebno i sve njih zajedno, a stranke imaju pravo znati zašto je sud nekom dokazu poklonio vjeru, a drugi odbacio što u ovoj presudi nije vidljivo. Sud ne prihvata niti odbija niti jedan iskaz svjedoka no iste iskaze ne dovodi u međusobnu povezanost i na šta isti upućuju niti analizira međusobno obrane okrivljenika.

Nadalje presudu pobijam jer smatram i da je Sud na temelju provedenih dokaza nepravilno utvrdio činjenično stanje i izveo pogrešan zaključak o činjenici da nije dokazano da bi 2. okrivljena Štefica Vincek aktivno sudjelovala u vođenju trgovačkog društva EKO FARMU VES j.d.o.o.. Nesporno je da je 1. okrivljeni Igora Vukovića bio vlasnik trgovačkog društva EKO FARMA VES j.d.o.o. te je potpisao sa oštećenom Vajdom d.o.o. ugovor o tovu svinja no zajedno s 2. okrivljenom Šteficom Vincek, a koja je bila osoba koja je kontaktirala predstavnike Vajde d.o.o. radi obavljanja navedenog posla i vodila pregovore o istome. Sve to potvrđuje i 2. okrivljenica u svome iskazu, ali i 1. okrivljeni. Stoga iako je 1. okrivljeni Igor Vuković bio jedini član i osoba odgovorna za zastupanje, odnosno direktor iz svega proizlazi da je bitnu ulogu u vođenju EKO FARMU VES j.d.o.o imala i 2. okrivljena Štefica Vincek pa štoviše ista sebe osobno uključuje u ugovor u tovljenju svinja sve s ciljem održavanja u zabludi predstavnika Vajde d.o.o. da im isporučene svinje i hranu i ne posumnjaju u njihove prikrivene namjere. Stoga od početka tog projekta i 1. i 2. okrivljeni su jasno upućeni u svoj prikriveni plan i da s minimalno ulaganja se domognu većeg broja svinja, a bez stvarne namjere da ih uzgoje i vrate vlasniku. U svojoj obrani 2. okrivljena Štefica Vincek jasno navodi da je ona krenula u taj posao i tražila tvrtke koje bi im dostavile svinje i da je ona postavljala upite te je čak upitno koliko je u toj fazi u svemu sudjelovao aktivno 1. okrivljeni te njegovu blagu nezainteresiranost odnosno prikrivene namjere s ciljem što brže zarade. Uz njegove druge nezakonite poslove koji datiraju iz toga vremena, kaznene postupke koji su protiv njega vođeni, povezanost s osobama iz krim miljea samo upućuju na spremnost da čini nova kaznena djela. Odgovornost 2. okrivljene Štefice Vincek za kazneno djelo ne proizlazi samo iz njezine pozicije u trgovačkom društvu EKO FARMA VES j.d.o.o. već iz njezinog cjelokupnog postupanja koja uključuju traženje tvrtke koje daje na uslužni tov, provjera koja se dokumentacija traži, dogovore s oštećenom tvrtkom, stvaranje dojma o namjeri poslovanja i uzgoja svinja na farmi, povezivanje s bratom 3. okrivljenim i pronalaženje trećih osoba za kupnju tvrtke, postupanja i dovođenja ljudi kod javnog bilježnika. Sve navedeno sud posve zanemaruje i uopće ne analizira te činjenice. Sud ne analizira obranu 2. okrivljene da ista nakon svega diže ruke i navodi kako nije imala uplita u daljnje poslovanje i to sud bezrezervno prihvata dok je očigledno od toga svega isti imala i nekakvu financijsku korist. Potrebno je istaknuti kako je za kazneno djelo iz članka 247. Kaznenog zakona propisano da počinitelj može biti bilo tko i stoga ne radi se specijalnom djelu koje mogu počinuti samo odgovorne osobe u pravnoj osobi te u tom dijelu obrazloženje suda je manjkavo te sud neosnovano ne izvodi dokaze i ne utvrđuje činjenice koje su mu raspoložive već samo paušalno navodi da nije našao kaznenu odgovornost jer nije dokazano da je ista na bilo koji način vodila tvrtku.

Pogrešno utvrđeno činjenično stanje nalazim i u okolnosti što sud nije čitav niz činjenica doveo u međusobnu vezu i tako osudio okrivljenike na počinjenje djela. Sud je samo reproducirao, ali nije analizirao dio iskaza saslušanih svjedoka i okrivljenika s ostalim dokazima u spisu. Sama prikrivena namjera od početka pravnog posla na strani 1. okrivljenog i 2. okrivljene jasno proizlazi iz obrana 1. okrivljenog i

nesuglasnosti s obranom 2. okrivljene što sud posve zanemaruje. U svojoj obrani 1. Igor Vuković okrivljeni navodi kako je on od jednog veterinara s područja Zagreba saznao da upravo Vajda traži kooperante za tov svinja i da se ne sjeća se kako je došlo do suradnje sa Vajdom. S druge strane 2. okrivljena Štefica Vincek navodi kako je ona slala upite drugim tvrtkama za tov svinja. Također navedena farma nije imala niti jedno legalno zaposlenog radnika, a navodi 1. okrivljenika da je on radio na farmi nisu utvrđeni niti iz jednog provedenog dokaza već svi dokazi upućuju da je farma bila samo prolazna stanica za prihvat i daljnju prodaju svinja, a sve s prethodno stvorenom namjerom da se izvrši prijevara na štetu trgovačkog društva Vajda d.o.o..

U odnosu na okolnost da trgovačko društvo Vajda d.o.o. iako je moglo nije tražilo sredstva osiguranja na nekretninama farme na početku samog posla što 1. i 2. okrivljeni ističu u svojim obranama, proistječe uprave iz okolnosti da su okrivljeni pripremili prije ulaska u navedeni posao, odnosno znali su kako takvi ugovori izgledaju, koji su im sastavni dijelovi te koja sredstva osiguranja firme traže prilikom sklapanja ugovora o tovu te su stoga svjesno izdali nenaplative mjenice. Upravo ta okolnost upućuje na njihovu pripremljenost i prikrivenu prijevarnu namjeru od početka jer su time izbjegli otegotne okolnosti za prodaju zemljišta s teretom. Prikazivanjem činjenica o namjeravanoj poslovnoj suradnji, prikivanjem činjenica o financijskoj sposobnosti društva i svojim financijskim sposobnostima te uporabom nenaplativih bjanko zadužnica, doveli su u zabludu odgovorne osobe oštećenog trgovačkog društva Vajda d.o.o. i time ih naveli da zaključe Ugovor o uslužnom tovu svinja i isporuče svinje kao što inače isti rade s drugim subjektima koji se time bave, unaprijed znajući da iste tovljenike neće vratiti oštećenom trgovačkom društvu nego ih prodati i ostvariti imovinsku korist, a kasnije napustiti navedenu farmu odnosno fiktivno je prodati trećim osobama s ciljem pokušaja izbjegavanja svoje kaznene odgovornosti i naplate nastale štete. Količina predanih svinja na tov 1. okrivljeniku i 2. okrivljenici predstavlja je veliku imovinsku masu pogodno za brzu prodaju i zaradu, a okolnost da su isti dobivali i besplatnu hranu za tov upućuje da su čekali i održavali u zabludi predstavnike oštećene Vajde d.o.o. dok svinje ne postignu veću težinu kako bi ostvarili što veću prodajnu cijenu. U tom razdoblju proizlazi da su okrivljeni prodavali manje količine svinja, iste koristili za jelo te na kraju srpnja počeli s njihovom kompletnom prodajom, a šteta koja je nastala odnosno prodajna cijena za koju su isti prodali svinje trećim osobama višestruko premašuje iznos koji bi EKO FARMA VES j.d.o.o. dobila za uslužni tov i time su isti prouzročili znatnu štetu u iznosu od 146 642,72 Eura.

Potrebno je istaknuti kako su 1. i 2. okrivljeni postupali s prijevarnom namjerom od početka posla vidljivo je iz činjenice vremena osnivanja novog trgovačkog društva iako su oboje bili uključeni u druga trgovačka društva, nikad se prije nisu bavili stočarstvom, a i u trenutku zaključenja ugovora izdali su bjanko zadužnice za koje su znali da će u trenutku dospijeca neće biti naplative, a sve s ciljem dolaska do veće svote novca na bilo koji način. Trgovačko društvo Eko farma ves j.d.o.o. osnovano je za minimalni kapital od 10,00 kuna i upravo radi jednog posla, a prije ugovora s t.d. Vajda i do tada nije imalo nikakvih drugih prihoda, nije imalo zaposlenih. Iz iskaza saslušanih svjedoka proizlazi i da je farma kupljena radi povoljnije kupnje građevinskog materijala pa je tek kasnije došlo do ovog posla s tovom svinja. Također 2. okrivljena Štefica Vincek je svoj jedini račun u Zagrebačkoj banci zatvorila ubrzo nakon zaključenja ugovora (dana 30. svibnja 2017.), a računi 1. okrivljenog Igora Vukovića su od 16. listopada 2015. godine blokirani da bi na kraju cijeli poslovni pothvat završili u roku 2 mjeseca iako su sukladno obranama imali dugoročnu namjeru se baviti uzgojom svinja.

Nadalje kod procjene suda da bi se radilo o postojanju prijevorne namjere treba uzeti u obzir i prijašnji život 1. okrivljenika i njegova prijevorna postupanja uz poštivanja načela nedužnosti bez drugih dokaza. Uvidom u CTS evidenciju Državnog od odvjetništva te postupke u tijeku i završene postupke, kaznenu evidenciju vidljivo je da je 1. okrivljenik osoba koja se bavio raznim oblicima imovinskih kaznenih djela, prijevara, krivotvorenja isprava, a 3. okrivljenik Željko Jagušić, brat 2. okrivljene Štefice Vincek među ostalim prijevarama i prijevarama u gospodarskom poslovanju. Iako raniji život i ranija osuđivanost sama po sebi nikada ne može biti jedna od tih indicija koje dokazuju novo djelo, postojanje drugih dokaza i indicije isti čine čvrst i zatvoren krug koji vodi do jedinog mogućeg zaključka da su 1. do 3. okrivljenik postupali sa prijevornom namjerom od početka samog posla te da sud u ovom slučaju neosnovano koristi načelo in dubio pro reo. Ističemo kako sukladno praksi načelo in dubio pro reo se aktivira onda kada sud, nakon što je iscrpio sve zakonite dokaze i dalje ima razumnu sumnju u pogledu ključnih činjenica, a u ovom slučaju uz dostupne dokaze kao i one neprovedene to nije slučaj. 1. okrivljenik Igor Vuković nije osoba koja je slučajno u poslovanju ušla u probleme već je isti s jasnom prikrivenom namjerom ušao u navedeni posao. Sud očekuje u svom obrazloženju nedvojbeno prijevornu namjeru kod okrivljenika, koji naravno imaju prigodnu obranu i prikrivaju svoje stvarne namjere. Kako se radi o osobama koje već imaju prijašnja nelegalna postupanja isti su upoznati na koji način mogu izbjeći kaznenu odgovornost te stoga daju prethodno smišljenu obranu i pokušavaju se izvući od odgovornosti, šturim obrana ili šutnjom.

Sud posve izostavlja logičku ocijenu dokaza, a naročito obranu 1. okrivljenika Igora Vukovića u odnosu na ostale provedene dokaze. Njegova obrana da nije znao da samo tako može prestati s poslovanjem, rasprodati imovinu tvrtke, svinje koje je dobio na uslužni tov, da je njemu bilo hitno upravo uz prijašnja prijevorna postupanja ukazuju da se radi o njegov ustaljenoj praksi i postojanju prikrivena namjere od početka posla. Neosnovano je stoga što sud njegovo neznanje prihvaća kao vjerodostojnu obranu i ne donosi vrijednosni sud o istome.

Nepotpuno utvrđeno činjenično stanje se očituje u tome što sud, ukoliko je očigledno imao dvojbi oko načina počinjenja djela nije putem međunarodne pravne pomoći saslušao i svjedoka Damira Tomića koji je policiji dostavio podnesak u kojem opisuje povezanost svih okrivljenih i način postupanja koji upućuje na postojanje prijevorne namjere od početka samog posla, a i razloge koji su doveli do prodaje EKO FARMU VES j.d.o.o na brzinu. Sam način prodaje EKO FARMU VES j.d.o.o upućuje da su 1. okrivljeni i 2. okrivljena na to već bili pripremljeni jer kada su krenuli sa isporukama svinja trećim osobama pokrenuli su i postupak prodaje. Prve prodaje svinja sa farme krenule su u srpnju mjeseci dok je do prodaje tvrtke došlo početkom kolovoza. U obranama svih saslušanih upravo za navedeno postoje velike nedosljednosti koje nitko od istih nije mogao uvjerljivo obrazložiti. 1. okrivljeni Igor Vuković u iskazu pred sudom navodi da je do kupca Davora Tomića došao preko 3. okrivljenog Željka Jakušića jer nije dao nikakav oglas za prodaju firme dok je prilikom iskaza 28. rujna 2018. naveo kako je prodaja farme bila na oglasniku i da se Davor Tomić javio na oglas. Jasno vidljivo pokušaj da izbací iz bilo kakve odgovornosti 3. okrivljenog koji je brat od njegove tadašnje izvanbračne supruge iako je on navodio da ga je vidio samo dva puta u životu i da nije znao da je njezin brat. Djelomično navedeno potvrđuje i 3. okrivljeni Željko Jakušić koji navodi da je kontaktirao svoju sestru radi prodaje farme, da je vozio Damira Tomića na potpisivanje ugovora.

Nadalje u svoj obrani 1. okrivljeni Igor Vuković navodi kako njemu 4. okrivljena Gordana Kolundžija nije bila poznata otprije te da s istom nije imao prije suradnju, a iz dokumentacije u spisu proizlazi povezanost Gordane Kolundžija sa I. okrivljenikom te naznake da se poznaju od prije. Naime Gordana Kolundžija bila je direktor i imatelj jedinog poslovnog udjela u trgovačkom društvu Drvoproizvod Vuković j.d.o.o. Ulica grada Vukovara 269 D, MBS: OS0936102, 0113: 93807742521, u kojem je poslovni udio stekla od također I. okrivljenika Igora Vukovića kojeg je ujedno i naslijedila na poziciji člana uprave te proizlazi da se svjesno uključila o poslove oko kupovina firmi koje su pred gašenjem ili imaju financijskih problema kojih se bivši vlasnici žele riješiti.

Naznake kako se radi o postupanju s prijevarnom namjerom od početka ulaska u posao proizlazi i iz činjenice da su cilju onemogućavanja prisilne naplate oštećenog trgovačkog društva na imovini društva Eko farma Ves j.do.o., već od početka imali plan I. i II okrivljeni da uz pomoć III. okrivljenika Željka Jakušića i IV. Gordane Kolundžija prenesu na trgovačko društvo Element blok d.o.o. vrijedne nekretnine daleko ispod tržišne vrijednosti. U odnosu na 4. okrivljenu Gordanu Kolundžija koja je vršila postupanja nakon prodaje firme Eko ves iako se u navedenom kupoprodajnom ugovoru između Eko farme Ves i Element blok d.o.o. navodi cijena od 100.000,00 kn, upitno je da li se radi o prividnom ugovoru kojim se prikriva nešto drugo. Naime, u kupoprodajnom ugovoru se navodi da bi predmetni iznos u trenutku sklapanja istog ugovora bio već plaćen, bez navođenja broja uplatnog računa. I Eko farma Ves j.d.o.o. i Element blok d.o.o. su trgovačka društva, obaveznici poreza na dobit kojima je Zakonom o fiskalizaciji prometu gotovinom zabranjeno transakcije vršiti gotovim novcem za iznose veće od 5.000,00 kn, osim toga postavlja se pitanje temeljem koje knjigovodstvene isprave bi transakcija prije sklapanja ugovora već bila izvršena, obzirom da za svaku transakciju trgovačko društvo mora imati valjani pravni temelj. Da su stranke navedenog ugovora zaista željeli izvršiti transakciju u iznosu 100.000,00 kn, tada bi zasigurno istu izvršili uplatom na račun. Sud u postupku navedenu činjenicu uopće ne analizira te ne vrši uvid u promet po računu i da li je do navedenih transakcija došlo. U tom pogledu činjenično stanje je očit nepotpuno utvrđeno. Da je do transakcije u iznosu 100.000,00 kn i došlo. 4 okrivljeni Gordana Kolundžija se uključila u posao prodaje firmi i nekretnini vjerojatno sa željom da kupi farmu u Hrvatskoj no njezino postupanje po uputama trećih osoba dovelo ju je do počinjenja kaznenih djela.

Nadalje dio obrane 1. okrivljenika Igora Vukovića u kojoj isti navodi kako se u Martinskoj Vesi on nikada nije predstavljao kao Marko Baljak već kako je isti bio jednom bio na farmi kada je bila inspekcija što isti u svom iskazu svjedok Mirko Baljak nije potvrdio. Štoviše sud navedeni dio iskaza u presudi namjerno izostavlja te ga ne analizira dok je svjedok Zvonimir Dumbović veterinarski inspektor naveo kako je bio na farmi dana 12. srpnja 2017., i da tada na farmi nije bio Igor Vuković, već neka druga osoba, a zapisnik o nadzoru potpisao je tada Mirko Baljak. Tu proizlazi kako je 1. okrivljeni dio odgovornosti pokušao prebaciti i na Mirka Baljka koji je osoba preko kojeg je prvotno kupio farmu, a za kojeg je kasnije u novinama izašao natpis da je on vlasnik naveden farme. Također sud u presudi posve izostavlja u reproduciranju dokaza i iskaza navedenog svjedoka da je svjedok Zvonimir Dumbović naveo kako je isti prepoznao Igora Vukovića kao osobu koja se predstavlja kao Mirko Baljak prilikom inspekcijskog nalaza. Sud tako bitnu činjenicu izostavlja i prihvaća obranu 1. okrivljenog te njegove navode kako nikoga nije mislio prevariti, a cijeli posao od početka je pun laži i prikrivenih namjera.

U ovom dijelu posebno ističemo kako je 1. okrivljeni Igor Vuković osuđen presudom Općinskog suda u Novom Zagrebu broj K-145/2019 da je počinio kazneno djelo krivotvorenja – krivotvorenje isprave – opisano po članku 278. stavak 1. i 3. Kaznenog zakona, a kažnjivo po članku 278. stavak 3. Kaznenog zakona, na način da je dana 18. rujna 2018. u Zagrebu, Brune Bušića 9, u PU zagrebačkoj, Službi kriminalističkih evidencija, policijskim službenicima predočio na uvid vozačku dozvolu Republike Hrvatske serijskog broja 5470895, izdanu od PU zagrebačke dana 11. siječnja 2011. s rokom važenja do 11. siječnja 2021., originalno izdanu na ime Mirko Baljak, prepravljenu na način da je iz iste odstranjena originalna fotografija Mirka Baljaka i na njezinom mjestu umetnuta njegova. Stoga osnovano proizlazi da se 1. okrivljenik predstavljao drugim osobama kao Mirko Baljak i njegovi navodi o statusu zaštićenog svjedoka nisu ničim potvrđeni već da su isto bile opravdanja za niz kaznenih djela koja je činio pa i radnji na farmi.

Nadalje Sud iako u dokaznom postupku vrši uvid u svjedodžbe o zdravstvenom stanju i mjestu podrijetla životinje Veterinarske stanice Kutina broj F 757431 od 21.07.2017. (list spisa 291), svjedodžbe o zdravstvenom stanju i mjestu podrijetla životinje Veterinarske stanice Kutina broj F 757430 od 21.07.2017. (list spisa 292), svjedodžbe o zdravstvenom stanju i mjestu podrijetla životinje Veterinarske stanice Kutina broj F 642907 od 20.07.2017. (list spisa 293), svjedodžbe o zdravstvenom stanju i mjestu podrijetla životinje Veterinarske stanice Kutina broj F 642906 od 20.07.2017. (list spisa 294) i svjedodžbe o zdravstvenom stanju i mjestu podrijetla životinje Veterinarske stanice Kutina broj F 757429 od 20.07.2017. (list spisa 295) navedeni dokaz u potpunosti zanemaruje u obrazloženju te ga ne dovodi u svezu s ostalim dokazima. Imajući u vidu datum navedenih potvrda jasno proizlazi kada je prodaja svinja sa farme počela prije promjene odgovorne osobe u tvrtki te ne stoji obrana 1. okrivljenog Igora Vukovića da je do prodaje došlo nakon promjena vlasništva na tvrtkom Eko farma Ves j.d.o.o., odnosno promjene odgovorne osobe. Stoga je vidljivo da isti nikako nije imao namjeru ispoštovati sklopljeni ugovor s Vajdom d.d. te da se isti postupno rješavao svinja. Također nesporno je da je 1. okrivljeni Igor Vuković na farmi bio najmanje jednom kada je vršena otprema iako je to pokušao negirati te nije dao suvisla obrazloženja.

Provedeni dokazi iako manjkavo obrazloženi ukazuju da je 1. okrivljeni Igor Vuković kao direktor i odgovorna osoba trgovačkog društva Eko farma Ves j.d.o.o., s namjerom da onemogući naplatu štete koja će biti nestankom tovljenika sa farme dana 03. kolovoza 2017. godine u dogovoru sa 2. okrivljenom Šteficom Vincek te posredstvom i pomoći njezinog brata, III. okrivljenog Željka Jakušića, poslovne udjele društva EKO FARMA VES j.d.o.o. prenio na novog direktora društva Damira Tomića koji je kao treća nepovezana osoba uvučen u navedeno postupanje. Navedeni svjedok posjeduje saznanja koja povezuje postupanje svih okrivljenih i kako su istoga uveli u to i kako se na kraju isti želio svega toga riješiti kako ne bi bio upleten u nezakonite radnje. Nesporno je kako je dana 07. kolovoza 2017. godine, posredstvom III. okrivljenog Željka Jakušića jedinu imovinu društva EKO FARMA VES j.d.o.o. - nekretnine upisane u zk.ul. 1747 K.O. Martinska Ves, koju u naravi čini kuća sa tovilistom i pripadajućim oranicama i šumama, fiktivno se prodaje trgovačkom društvu ELEMENT BLOK d.o.o. koje zastupa direktorica i odgovorna osoba istog, IV. okrivljena Gordana Kolundžija, a koja je navedenog dana odmah sa Damirom Tomićem potpisala

Ugovor o kupoprodaji nekretnina i dana 09. kolovoza 2017. godine Aneks istog, temeljem kojeg bi društvo ELEMENT BLOK d.o.o. nekretnine navodno steklo za iznos od 100.000,00 kuna. Za vrijeme navedenih prebacivanja vlasništva i nekretnina oštećeno društvo VAJDA d.d. nije obaviješteno o promjeni vlasnika i direktora, 1. okrivljeni i 2. okrivljena nisu se javljali na pozive u navedenom vremenu, a novac nikada nije uplaćen na račun trgovačkog društva EKO FARMA VES j.d.o.o., niti je plaćen porez. Navedene nekretnine su bile jedina imovina trgovačkog društva, pa stoga proizlazi da je prijenos poslovnih udjela fiktivan i izvršen s namjerom da se izbjegne naplata preuzetih obveza. Isto tako, obzirom na nerazmjer kupoprodajnog iznosa od 100.000,00 kuna i vrijednosti imovine koju je VI. okrivljena Gordana Kolundžija kao direktorica društva ELEMENT BLOK d.o.o. sklapanjem Ugovora i Aneksa stekla, da nema nikakvog dokaza da je trgovačko društvo ELEMENT BLOK d.o.o. isplatilo kupoprodajni iznos te proizlazi da je prijenos imovine društva EKO FARMA VES j.d.o.o. na društvo ELEMENT BLOK d.o.o. fiktivan pravni posao, poduzet s ciljem da se društvo VAJDA d.d. onemogući u prisilnoj naplati, a što je planirano od početka navedenog posla.

Stoga provedeni postupak, provedeni dokazi upućuju da su I. okrivljeni Igor Vuković kao direktor trgovačkog društva EKO FARMA VES j.d.o.o. i II. okrivljena Štefica Vincek počinili kazneno djelo protiv sigurnosti platnog prometa i poslovanja - prijevara u gospodarskom poslovanju opisano 247. st. 2. u svezi st. 1. Kaznenog zakona, a da su III. okrivljeni Željko Jakušić i IV. okrivljena Gordana Kolundžija pomaganjem počinili isto kazneno djelo u svezi čl. 38 Kaznenog zakona, a sve na štetu trgovačkog društva Vajda te da donesena presuda na temelju ovako provedenih dokaza nije opravdana.

Stoga, s obzirom na gore navedeno smatram da je sud počinio bitne povrede odredaba kaznenog postupka iz članka 467. točke 1. u vezi sa člankom 468. stavkom 1. točkom 11. i 468. stavak 3. Zakona o kaznenom postupku te da je pogrešno ocijenio izvedene dokaze i na temelju toga pogrešno utvrdio činjenično stanje prema članku članak 470. Zakona o kaznenom postupku i uslijed toga pogrešno zaključio da nije dokazano da bi okrivljenici počinili kazneno djelo za koje se terete, te stoga

p r e d l a ž e m

da Županijski sud pobijanu presudu ukinе i vrati na ponovni postupak

Ujedno ovim putem, a sukladno odredbi članka 475. stavak 1. Zakona o kaznenom postupku, molim da se o sjednici vijeća na kojoj će se donijeti drugostupanjska odluka izvršiti nadležno županijsko državno odvjetništvo.

ZAMJENIK
OPĆINSKE DRŽAVNE ODVJETNICE
Mario Miletić

Broj zapisa: **17c20-dc79f**

Kontrolni broj: **0658b-7bf76-99423**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinsko državno odvjetništvo u Sisku** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.